

A Fővárosi Ítéltábla a dr. B. Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, dr. Budaházi János) által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe**) I. rendű és II.rendű felperes neve (**II. rendű felperes címe**) II. rendű felpereseknek a L. Ügyvédi Iroda (fél címe 3, ügyintéző: dr. Lajer Zsolt ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és a dr. Rádi Péter ügyvéd (fél címe 6) által képviselt ... Zrt. (fél címe 6) II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelensége megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. december 19-én kelt 6.G.41.966/2018/37. számú ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elutasító rendelkezés a felperesek keresetére vonatkozik.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. r. alperesnek 88.000 (nyolcvannyolcezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 1.645.250 (egymillió-hatszáznegyvenötezer-kétszázötven) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint felperesek 2007. április 24-én teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltan aláírták alperes kockázatfeltáró nyilatkozatát. Ez tartalmazta, hogy felperesek mint adós és adóstárs tudnak arról, hogy deviza alapú hitel alatt olyan hitel értendő, melynek összege nem magyar forintban, hanem az igényelt devizanemben kerül meghatározásra, a hitelt folyósító alperes a hitelt forintban bocsátja rendelkezésre, de a tartozást devizában tartja nyilván, a hitel visszafizetése is forintban történik. A deviza alapú hitel esetében a bank a folyósított devizahitel összegét átszámítja forintra. Amennyiben a deviza alapú hitel devizaneme és a forint közötti árfolyam változik, az hatással lesz mind a folyósítandó hitelösszegre, mind a tőkét és kamattartozást is magában foglaló törlesztőrészekre, valamint egyéb devizában nyilvántartott járulékok, költségek nagyságára. Abban az esetben, ha a futamidő alatt a forint árfolyam erősödik, úgy kevesebb forintot kell az adósoknak fizetniük, amennyiben gyengül, úgy fizetési terheik nőnek. A deviza alapú hitelek kamata nemzetközi kamatok változása miatt is módosulhat. Jelzálogfedezettel biztosított hitel felvétele esetén, amennyiben az árfolyam kedvezőtlenül alakul, a bank jogosult pótfedezetet kérni, adósok kötelesek azt a bank kérésének megfelelően biztosítani, vagy a fedezeti arány helyreállítása érdekében a tartozást részben előtörleszteni. Adósok egybehangzóan kijelentették, a deviza alapú hitelt a fentiek ismeretében is igénybe kívánják venni, annak kockázatait kizárólag ők viselik. Kötelezettséget vállalnak arra is, hogy a devizaárfolyamok változását a hitelszerződés hatálya alatt folyamatosan figyelemmel kísérik. Felperesek mint adós és adóstárs, I. rendű alperes mint bank 2007. május 30-án kötöttek deviza alapú, szabad felhasználású, türelmi idővel, normál hitelkiváltási célú kölcsönszerződést, ingatlan önálló jelzálogfedezet mellett. A kölcsönösszeg 22.550.000 forint volt.

A 13. pont tartalmazta a kölcsön kondícióit, a kamat, a kockázati felár, az éves kezelési költség mértékét, a teljes hiteldíjmutatót, a törlesztőrészlet várható kezdő összegét, mely 462,34 CHF volt, a törlesztőrészletek számát (240), a kezelési költség várható havi összegét és a kezelési költség fizetési részletek számát.

A 17. pont a THM számítása során figyelembe nem vett díjak szerződéskötéskori aktuális mértékeit tartalmazta.

A szerződés II. része az általános rész volt, ennek 4.4. pontja tartalmazott rendelkezéseket a THM-re, annak mértékére, számítási módjára, és arra, hogy az adós és a kezes tudomásul veszi, hogy a THM a jövőben módosulhat, a feltételek megváltozása esetén és változó kamatozású hitel esetén nem tükrözi a kölcsön kamatkockázatát, és deviza alapú hitel esetén annak árfolyamkockázatát.

Az adós és a kezes kijelentette, hogy a szerződés aláírása előtt megismerte a szerződés tervezetét, tudomásul vette a kölcsön prolongálás várható összegét, nem szerződésszerű teljesítés esetén a késedelmi kamat mértékét, a szerződés felmondásának feltételeit, a THM-et és a THM számításának módját, és az annak számítása során figyelembe nem vett egyéb költséget, így különösen a tartozáselismerő nyilatkozat közokiratba foglalásához kapcsolódó közjegyzői díjat, a kölcsön folyósításhoz megkövetelt vagyonbiztosítási díjat, tulajdoni lap költséget, zálogbejegyzés költséget és a bank részére a kölcsön felvétellel összefüggő összes költséget.

A szerződés rögzítette a deviza alapúságot, azt, hogy a hitelkeret összeg 172.550 svájci frank, a jóváhagyott forint összeg 22.550.000 forint, és deviza alapú hitel esetén a kölcsön összeg ezen forintösszegnek a szerződés hatálybalépése napján érvényes, a magánszemélyekre vonatkozó devizavételi árfolyamon számított deviza ellenértéke, de nem több mint a hitelkeret összege.

A szerződés 2007. június 4-én lépett hatályba, július 4-től 24 havi türelmi idő állt az adósok rendelkezésére.

A szerződés tartalmazta a kamatperiódus kezdetét, mértékét, hosszát, a kockázati felár, az éves kezelési költség és a teljes hiteldíj mutató mértékét, a törlesztőrészlet várható kezdő összegét, a kezelési költség várható havi összegét, a törlesztőrészletek számát.

A szerződés tartalmazta, hogy I. rendű felperes fennálló tartozásának összege 3.135.135 forint és 15.230.091 forint.

2007. május 30-án a felperesek mint zálogkötelezettek, és I. rendű alperes mint zálogjogosult között ingatlan önálló zálogszerződés jött létre a perbeli kölcsönszerződésre tekintettel. A kölcsön célja hitelkiváltás és szabad felhasználás volt.

Felperesek mint adósok és zálogkötelezettek egyoldalú kötelezettségvállalásról szóló nyilatkozatot tettek közjegyző előtt a perbeli kölcsönszerződésre és zálogszerződésre tekintettel 2007. június 5-én.

2009. október 5-én felperesek és I. rendű alperes mint hitelező között megállapodás jött létre forint alapú áthidaló kölcsön nyújtásáról és a kölcsönszerződés módosításáról.

2009. október 12-én egyoldalú kötelezettségvállalásról szóló nyilatkozat, közjegyzői okirat született a 2012. február 13-i kölcsönszerződés módosításra vonatkozóan.

A felperesek az eredeti kölcsönszerződést **B. Zs.** hitelközvetítő közreműködésével kötötték meg.

- [2] Felperesek végleges keresetükben a Hpt. 203. § (7) bekezdése alapján az árfolyamkockázati tájékoztatás elmaradása folytán, továbbá a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontja megsértése miatt kérték a perbeli kölcsönszerződés és ebből fakadó kötelmek, az ingatlanon fennálló zálogszerződés, a 2007. június 5-i közjegyzői okirat, a 2009. október 5-től hatályos áthidaló kölcsön, a 2009. október 12-ei és erre vonatkozó közjegyzői okirat, a 2012. február 13-i kölcsönszerződés módosítás és a 2012. február 13-án kelt, erre vonatkozó közjegyzői okirat érvénytelenségének megállapítását. Kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását, és annak megállapítását, hogy felpereseknek 2015. február 1-jén 20.565.647 forint tartozása áll fenn I. rendű alperessel szemben, melynek kamatát a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján a jogerős határozathozatal napjától vállalnak

megfizetni. Kérték az I. és II. rendű alperes közötti 2017. december 1-ei engedményezésre tekintettel, hogy a bíróság II. rendű alperest az ítélet tűrésére kötelezze.

- [3] I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, előadva, az árfolyamkockázati tájékoztatás világos, érthető volt, egy hónappal megelőzte a szerződéskötést. A szerződés megfelelt a Hpt. követelményeinek. A devizatörvények szerinti elszámolást felperesek nem tették vitássá, annak adatait kell alapul venni. Utalt a C-186/2016. EUB határozat 48. pontjára.
- [4] II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, csatlakozva I. rendű alperes előadásához. Utalva az 1/2016. PJE-re, előadta, a Hpt.-nek megfelelően szerepel a kölcsönösszeg, a részletek száma, a várható kezdő összeg és a törlesztések időpontja a szerződésben. Az árfolyamrész kérdését jogszabály rendezte, az már nem vizsgálható. A Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerintiek a szerződés 1.17. és 2.4.8. pontjai tartalmazzák, érvénytelenség nem áll fenn. Vitatta a felperesi számítást a tartozás tekintetében.
- [5] Az elsőfokú bíróság az eljárás során felpereseket személyesen meghallgatta, illetve **Ő. H.-t**, **S. A.-t**, valamint **B. Zs.-ot** tanúként.
- [6] Az elsőfokú bíróság a 2019. december 19-én kelt 6.G.41.966/2018/37. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy egymás közt egyetemlegesen 15 napon belül fizessenek meg I. rendű alperesnek 417.830 forint, a II. rendű alperesnek 100.000 forint perköltséget, az államnak külön felhívásra 1.317.000 forint feljegyzett kereseti részilletéket.
- Az elsőfokú bíróság, utalva arra, az általános illetékességi szabályok szerint járt el, a Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdése és a Pp. 164. § (1) bekezdése felhívásával rögzítette, a felek közt kölcsönszerződés jött létre. Felperesek tagadták, hogy I. rendű alperes a bank Általános Üzleti Feltételeit és Lakossági Üzletszabályzatát átadta volna, és ily módon azok a szerződés részét képezték. Utalt arra, a becsatolt kölcsönszerződés 16. oldal 9.14. pont második bekezdése cáfolta felperesek előadását, illetve a szerződés 17. oldala is.
- Ő. H.** és **S. A.** tanúk vallomása is igazolta, hogy a szerződési feltételek megismertetésére, átadására minden szerződéskötés esetén sor került.
- A Ptk. 523. §-a felhívása után rögzítette, az írásba foglalt feltételektől eltérő tartalmú tájékoztatás nem volt bizonyítva, a felperesek által megjelölt feltételek Általános Szerződési Feltételnek minősülnek. A felek közt fogyasztási kölcsönszerződés jött létre, mellyel kapcsolatos elszámolás felülvizsgáltnak minősül.
- Az elsőfokú bíróság hivatalból nem észlelt érvénytelenségi okot. Utalva a 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdésére, a Ptk. szerződéskötéskor hatályos 205. § (3) bekezdésére, 205/A. §-ára, 209. § (1) és (4) bekezdésére, 237. § (2) bekezdésére, továbbá az 1996. évi CXII. törvény 203. § (6) és (7) bekezdésére, 210. § (2) bekezdésére, 213. § (1) bekezdésére, valamint a 6/2013. PJE-re, rögzítette, a bank jogszabályi kötelezettsége volt, hogy az árfolyamváltozás lehetőségére kiterjedjen a tájékoztatása, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre, de nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére. Nem szükséges, hogy maga a kölcsönadott, folyósított összeg, illetve a törlesztések összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, az is elég, ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva. A kölcsönadott devizaösszeg, a folyósított forint összeg, illetve a visszafizetendő, forintban meghatározott törlesztőrészletek egyértelműen kiszámíthatók. A deviza alapú kölcsönszerződés nem ütközik a Ptk. 523. § (1) bekezdésébe.
- Idézte a 2/2014. PJE-t azzal, az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható, állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes, körültekintő, átlagos fogyasztó számára annak tartalma nem világos, nem érthető.

Hivatkozott a C-26/2013. EUB döntésre, illetve a 6/2013. PJE-re, továbbá az 1/2016. PJE-re, melyet idézett. Ismertette a Hpt. 213. § (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság az előadások összevetése és a tanúvallomások értékelése alapján azt állapította meg, a szerződés tárgya meghatározott, az összegaszerűség kiszámíthatósága biztosított, erre figyelemmel a C-38/2017. EUB határozatra utalva a keresetet elutasította, rögzítve azt is, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés felperesek által felsorolt pontjaiba sem ütközik a szerződés.

A várható kezdő összeget és a törlesztési időpontokat a szerződés 1.13. pontja tartalmazta. A szerződés első része tartalmazott adatokat a részletek várható összegéről, illetve az üzletszabályzat 3.9.2., 3.13., 3. és 3.13.4. pontjai a számítási módot, így a részletek meghatározhatók voltak. A szerződés összességében tartalmazta a törlesztőrészletek összegét, a törlesztési időpontokat, a szerződés részévé vált Általános Szerződési Feltételek pedig a kiszámíthatóságot jelentették a törlesztőrészletek összegére vonatkozóan, a törlesztési időpontra nézve, így a kereset elutasításának volt helye.

Ismertette az elsőfokú bíróság a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) pontjait és megállapította, hogy a szerződés tartalmazta a THM százalékos mértékét, a kölcsönszerződés 1.17. és 2.4.8. pontjai pedig a THM számítása során figyelembe nem vett költségek tételes felsorolását. Felperesek nem bizonyították, hogy a szerződésben szerepeltetett THM mérték valótlan lenne. Nem merült fel adat arra sem, hogy a THM számítása során figyelembe nem vett költséget ne tartalmazná a szerződés, másrészt a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pont kapcsán azt állapította meg, hogy a szerződés tartalmazza a kezelési költség várható mértékét, a szerződés, illetve a részét képező Hirdetmény tartalmazza az összes költségre vonatkozó adatot, így a Hpt. 210. § (2) bekezdése sérelme sem volt megállapítható.

Felperesek az árfolyamkockázati tájékoztatás, illetve az azzal kapcsolatos szerződési feltétel tisztességtelenségét is állították.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdésére, a 2/2014. PJE III. pontjára, továbbá a C-26/2013. EUB döntésre utalva rögzítette, konkrét előírás nincs arra nézve, hogy a tájékoztatásnak időben meg kell előznie, és hogy mennyivel kell megelőznie a szerződéskötést. Rögzítette, az ajánlattétel és az ajánlat elfogadása keretében illeszkedő szerződésbe foglalt tájékoztatás is megfelel az előírásoknak. Ebben a körben eseti döntésre, illetve a C-51/2017. és a C-227/2018. számú EUB döntésben foglaltakra utalt. Rögzítette, az adós és az adóstárs két tanú előtt a 2007. április 24-i keltű árfolyamkockázati tájékoztatót aláírta. Irányadó a Pp. 196. § (1) bekezdése is. Utalt továbbá **B. Zs.** tanúvallomására, aki megerősítette, hogy előtte és a másik tanú jelenlétében írták alá a felperesek e nyilatkozatot. A nyilatkozat tartalmazta, hogy a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizaárfolyam és kamat alakulásától függően változhat, a kedvezőtlen irányú változása az adós fizetési terhei növekedésével jár, és mindez az adós számára jelent kockázatot. A nyilatkozat tartalmazta, hogy az árfolyamváltozás kockázatát kizárólag adósok viselik.

Idézve a 6/2013. PJE III. pontját, a C-186/2016. EUB ítéletet, valamint a 2/2014. PJE III.1. pont (7) bekezdését és a C-227/2018. EUB ítéletet, rögzítette, a támadott szerződési tájékoztatás, illetve azzal kapcsolatos feltételek a követelményeknek megfeleltek, az írásba foglalttól eltérő szóbeli tájékoztatás nem volt bizonyított. A felperesi előadást a meghallgatott tanúk nem erősítették meg. Összességében a támadott kikötések nem voltak tisztességtelenek, így a kereset elutasítandó volt.

A felperesek kizárólag a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérték, a kapcsolódó szerződés érvénytelenségét is a kölcsönszerződés érvénytelenségére alapították, így előbbi elutasítása értelemszerűen az utóbbi kereset elutasításával is járt. Az egyéb bizonyítási indítványokat, mint szükségételeneket elutasította az elsőfokú bíróság, továbbá elutasította a per tárgyalásának felfüggesztésére vonatkozó indítványt is. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. IM rendelet alapján döntött.

[7] Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek. Fellebbezésükben kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a perbeli kölcsönszerződés semmisségének megállapítását, és a kereset szerinti jogkövetkezmények alkalmazását.

Idézve az ítéletet, megismételték azon előadásukat, hogy a perbeli kölcsönszerződés az 1/2016. PJE, a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjai, illetve a Hpt. 210. § (2) bekezdése alapján semmis. Megismételték a perbeli előadásukat. Hivatkoztak a PKKB, illetve a Fővárosi Törvényszék, valamint a Ráckevei Járásbíróság ítéletére. Utaltak arra, a szerződés tárgya nem volt megállapítható, a feltüntetett törlesztőrészletek, az ügyleti kamatláb, a THM és költségek mértéke tájékoztató jellegű volt, mert azok érvényessége a folyósítás idejére volt meghatározva. Ez a kölcsön aláírásakor a felek által nem volt ismert. A THM, az ügyleti kamatláb és a költségek összege nem volt pontosan meghatározott, a „várható” kifejezés nem elégíti ki a jogszabályi követelményeket, I. rendű alperes meg tudta volna határozni, hogy a türelmi idő lejártakor miként alakul a törlesztés. A perbeli szerződésből nem állapítható meg a teljes futamidőre a törlesztőrészletek összege.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján is semmis a szerződés. Hivatkoztak továbbá ebben a körben is eseti döntésekre, így a Fővárosi Törvényszék, a Dunakeszi Járásbíróság ítéleteire, azokat részletesen idézve, megerősítve korábbi álláspontjukat, hogy a szerződés a Hpt. 210. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjaiba, illetve 210. § (2) bekezdésébe is ütközik.

A kockázatteltérő nyilatkozattal, illetve az árfolyamkockázati tájékoztatóval kapcsolatban is megismételték korábbi előadásukat, ebben a körben az Egri Törvényszék ítéletéből idéztek.

A tanúvallomásokkal szemben a felperesek személyes előadását emelték ki, illetve **B. Zs.** tanúvallomását, akként értékelve, hogy az felperesi előadást támasztotta alá. Ebben a körben a Zalaegerszegi Törvényszék egyik ítéletére hivatkoztak. A devizapiaci törvényszerűségekkel I. rendű alperes tisztában volt, minderről tájékoztatni kellett volna felpereseket, így a hosszútávú eladósodásról is. Hivatkoztak továbbá debreceni ítéletre, Zalaegerszegi Törvényszék által meghozott ítéletre, és arra, az árfolyamkockázat felperesekre történő áthárítása a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt tisztességtelen szerződési kikötés, így a szerződés semmis.

Hivatkoztak még a 93/13. EGK Irányelvre, illetve a 2005/29. EK Irányelv 7. cikkére, valamint részletesen idézték a C-26/13. EUB ítéletet, továbbá a C-96/14. számú EUB ítéletet. A bankoknak az árfolyamváltozás mértékének megbecsülésére vonatkozó lehetőségei kapcsán utaltak az opciós jogügyletre, annak jellegzetességeire. Tartalmilag konkrét makrogazdasági fundamentális tényeken alapuló kockázatelemzést kellett volna a fogyasztó elé tárni, a tényleges kockázatot. A tartalmi elemek hiányában a nyilatkozat nem felel meg rendeltetésének.

Vitatták az elsőfokú bíróság értelmezését a 6/2013. PJE kapcsán, kiemelten utalva a 2/2014. PJE-re és C-26/13. EUB ítéletre, a fogyasztó hátrányosabb helyzetére, ismertetve a Ptk. 205. §, 209. §-át, az 1996. évi CXII. törvényt, a 6/2013. és a 2/2014. PJE határozat egyes részeit. Kiemelték, I. rendű alperesnek szóban is fel kellett volna hívnia a figyelmet a deviza alapú hitel kockázataira. A laikus fogyasztóval tudatosítania kellett volna, hogy az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészletek összege korlátozás nélkül többszörösére is emelkedhet, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa és az bekövetkezhet a hitel futamideje alatt. A kockázatteltérő nyilatkozat a szóbeli részletes tájékoztatást nem helyettesítheti.

Hivatkoztak a C-186/16. számú EUB és C-51/17. számú EUB ítéletben foglaltakra, a határozatokat részletesen ismertetve. Ezen túlmenően hivatkoztak a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i ülésének emlékeztetőjére, értelmezve az összefoglaló álláspontjukban a 6/2013. és 2/2014. PJE-t is. Utaltak az intervenció sáv 2008. február 26-i eltörlésére, és ezzel kapcsolatban I. rendű alperes mulasztására a tájékoztatást illetően.

Hivatkoztak a Ptk. 227. §-ában írtakra, a lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződésre, valamint jóerkölsbe ütközésre, és a Ptk. 200. § (2) bekezdésére is. A forintra átváltás elmaradásával I. rendű alperes megsértette a Ptk. 4. §-át. Utaltak a kölcsönszerződés 1.13. pontjának, a kezelési költséggel kapcsolatos rendelkezésnek a tisztességtelenségére is. Hivatkoztak a C-118/17. EUB ügybeni

határozatra, illetve a magyar jogszabályok uniós joggal ellentétes voltára, és az ezzel kapcsolatos gyakorlatra. Kiemelték a C-118/17. számú EUB ítélet hátterét, illetve jelentőségét.

Kiemelték, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt, továbbá a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjai sérelme miatt a semmisség megállapítható.

A teljes érvénytelenség megállapítását követően a szerződés érvényessé nyilvánítását kérték. Az elszámolás körében az általuk becsatolt számítás figyelembevételével felpereseknek I. rendű alperes felé 2009. február 1. napján 20.565.647 forint tartozása áll fenn.

- [8] I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperesek perköltségben marasztalását kérte. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait a fellebbezés egyes pontjaival kapcsolatban, rögzítve és megjelölve korábbi ellenkérelmeiben leírtakat.

Hivatkozott az EUB által támasztott feltételeket illetően arra, hogy a támadott szerződéses pontok ezeknek (C-51/17., C-227/18.) megfelelnek. A Kúriának a bank szövegazonos kockázatfeltáró nyilatkozata tekintetében hozott határozataira is hivatkozott - melyeket csatolt - kiemelve, felperesek a tájékoztatás hiányára iratellenesen, a nem megfelelő volta miatt a tisztességtelenségre alaptalanul hivatkoztak. A nyilatkozat a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése szerint tartalmazta az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre.

A fellebbezés 3. és 4. pontjával kapcsolatban rögzítette, a szerződések nem ütköznek jóerkölcsbe és nem irányulnak lehetetlen szolgáltatásra. Utalt a 6/2013. PJE-re, azt idézve.

A fellebbezés 5. pontja kapcsán megjegyezte, felperesek kérhették volna a tőketartozásuk forintra konvertálását.

A 6. ponttal kapcsolatban utalt arra, az elsőfokú bíróság a 9-II. végzésével elutasította a kezelési költség tisztességtelenségére vonatkozó meg nem engedett keresetváltoztatást.

A fellebbezés 7. pontjával kapcsolatban rögzítette, felperesek akkor kérhetnék az érvényessé nyilvánítást, ha az elsőfokú bíróság a tájékoztatás nem megfelelő voltát megállapította volna. Csatolta a PSZÁF fogyasztóvédelmi tájékoztatóját, illetve idő elszámolását és a megbízási szerződés módosítását.

- [9] Felperesek kérték tárgyalás tartását, illetve további előkészítő iratukban kiemelten hivatkoztak a felperesek személyes előadására, azt nyomatékosítani kívánva.

- [10] Ezt követően 2020. november 12-én érkezett beadványukban bejelentették, hogy a felek közt megállapodás jött létre, egyezsége kötöttek, erre tekintettel a keresettől elállnak. Kérték a per megszüntetését azzal, hogy az illeték mérséklése mellett mindegyik fél saját költségeit maga viseli.

- [11] A kérelmet a Fővárosi Ítéltábla megküldte alpereseknek.

- [12] Alperesek a fellebbezési tárgyaláson előadták, egyeztettek a felperesi képviselővel, azonban aláírt egyezség nem született.

I. rendű alperes a keresettől elálláshoz nem járult hozzá, bejelentette költségigényét.

II. rendű alperes jelezte, a perköltségek tekintetében nem felel meg a felperesi nyilatkozat, felperesek vállalták a jogerős ítéletben megítélt költségek megfizetését.

- [13] A Pp. 160. § (1) bekezdése értelmében a felperes az érdemi tárgyalás megkezdése után csak akkor állhat el a keresetétől, ha az alperes az elálláshoz hozzájárul.

- [14] Alperesek a felperes másodfokú eljárásban előterjesztett keresettől elállásához nem járultak hozzá ezért a Fővárosi Ítéltábla az ügyet érdemben tárgyalta.

- [15] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.
- [16] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan tárta fel, és abból helyes jogi következtetésre jutott.
- [17] A jelen ügyre alkalmazandó rPtk. 523. § (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzügyi intézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzeszeget az adós rendelkezésére bocsátani, adós pedig köteles a kölcsönösszeget a szerződés szerint visszafizetni.
- [18] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, a perbeli szerződés a Ptk. 685. § e) pontja alapján fogyasztói szerződés, és a 2/2011. (XII.12.) PK vélemény folytán vélelem szól amellett, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan, előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg.
- [19] A Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja értelmében semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződés tárgyát.
- [20] Az 1/2016. PJE 1. pontja értelmében a deviza alapú lakossági fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja követelményeinek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.
- [21] A szerződéskötéskor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) bekezdése szerint lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia. A (7) bekezdése a) pontja szerint a (6) bekezdésben meghatározott kockázattaljáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre.
- [22] A Hpt. 213. § a) pontja körében helytálló volt az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy a szerződés tárgya meghatározott. A szerződés tartalmazta a kirovó pénznemet, a szerződés rögzítette a kölcsönösszeget forintban, tartalmazta az induló részlet összegét, illetve rögzítette, hogy a svájci frank alapú, és az összecszerűség kiszámítható volt. A kölcsönszerződés devizaalapú jellegéből, és abból eredően, hogy a szerződés aláírásának és hatálybalépésének a kölcsön folyósítása napjával megegyező napja eltért egymástól, a kölcsön forintban meghatározott összege mellett a szerződésben a kölcsön összege kirovó pénznemben pontosan nem volt meghatározható. A felperesek a szerződést aláírták, a kölcsön meghatározásának ÁSZF-ben írt módját (2.1.) elfogadták.
- [23] A Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjával összefüggésben a szerződés tartalmazta a THM százalékos mértékét, a kölcsönszerződés 1.17. és II.4-8. pontjai pedig tartalmazták a THM számítása során figyelembe nem vett költségek tételes felsorolását.

- [24] A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja értelmében semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves százalékban kifejezett értékét.
A szerződés tartalmazta a kezelési költség várható mértékét, továbbá a szerződés részét képező hirdetmény az összes költségre vonatkozó adatot.
- [25] A Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjával összefüggésben a szerződés tartalmazta a részletek számát, várható kezdő összegét és a törlesztési időpontokat; a szerződés részévé vált Általános Szerződési Feltételek alapján pedig kiszámíthatóak a törlesztőrészletek összegei és a törlesztési időpontok.
A Fővárosi Ítéltábla a törlesztőrészlet kezdő összegének, a költségeknek CHF-ben kifejezett „várható összege” vonatkozásában utal a kölcsönszerződés devizaalapú jellegével kapcsolatban fent kifejtettekre.
- [26] Összességében a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjaira alapított kereseti kérelem megalapozatlan volt, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság indokaival egyetértett.
- [27] A 2007. április 24-i keltű árfolyamkockázati tájékoztató nyilatkozatot az adós és adóstárs tanúk előtt írta alá.
Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 196. § (1) bekezdése alapján a magánokiratot ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékként kell elfogadni arra nézve, hogy kiállítója az abba foglalt nyilatkozatot megtette, elfogadta, magára kötelezőnek ismerte el.
Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság **B. Zs.** tanú vallomását is.
Az árfolyamkockázati tájékoztató a 6/2013. PJE III. pontjának megfelelt, az kiterjedt az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre, ugyanakkor nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére és a kockázat valószínűségére.
A jogegységi határozat megállapította azt is, hogy a devizaalapú kölcsönszerződés önmagában amiatt, hogy a kedvezőbb kamatmérték ellenében az árfolyamkockázat az adósnál jelentkezik, nem ütközik nyilvánvalóan jóerkölcsbe, nem irányul lehetetlen szolgáltatásra.
A felperesek személyes előadását a meghallgatott tanúk vallomása nem igazolta, az írásbelitől eltérő szóbeli tájékoztatás nem történt.
Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok okszerű mérlegelésével helytállóan állapította meg a tájékoztatás megfelelőségét is, a Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.
- [28] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel továbbá rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy az I. rendű alperest nem terhelte a felperesek által elvárt tartalmú szóbeli tájékoztatás kötelezettsége.
Alperesnek nem volt kötelezettsége a forintra átváltás sem, ezáltal ennek elmaradásával az I. rendű alperes a Ptk. 4. §-át sem sértette meg. A szerződés részévé vált ÁSZF (Általános Rész 6.8.) alapján a felperesek voltak jogosultak a devizában nyilvántartott kölcsön forint alapú kölcsönné átalakítását kérni. Ugyanakkor felperesek maguk sem hivatkoztak arra, hogy erre vonatkozó kérelmet előterjesztettek volna.
Az elsőfokú bíróság a kezelési költség tisztességtelenségével kapcsolatos meg nem engedett keresetváltoztatást a 6.G.41.966/2018/9-II. számú végzésével elutasította. A felperesek kezelési költséggel kapcsolatos rendelkezés tisztességtelenségére vonatkozó előadása ezért a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt korlátra tekintettel nem volt figyelembe vehető (Pp. 249. § (1) bekezdés), de annak figyelembe vehetőségét a Pp. 247. § (1) bekezdése is kizárja.
Minderre tekintettel, a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapíthatósága hiányában, az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet.

- [29] A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [30] A Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségek megtérítéséről, tekintettel arra, hogy a felperesek keresettől elállásához az alperesek nem járultak hozzá, és az I. rendű alperes a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetését kérte.
- A Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5), (6) bekezdése és 4/A. §-a alapján rendelkezett az I. rendű alperes javára megállapítható ügyvédi munkadíj tárgyában a becsatolt költségjegyzék figyelembevételével, mérlegelt mérsékléssel, illetve a fellebbezett érték figyelembe vételével rendelkezett a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a meg nem fizetett illeték államnak megfizetéséről.
- A II. rendű alperesnek a másodfokú eljárásban perköltségigénye nem volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla javára a felperesek perköltség megfizetésére kötelezését mellőzte.

Budapest, 2020. november 18.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: